

Titel: Kapitel III.

Citation: "Kapitel III.", i *1901/1902: Bemærkninger til lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r10-shoot-chptrd1e1677.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: 1901/1902: Bemærkninger til lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel III.

Forening af flere Krav under samme Retssag.

Dette Kapitel er ganske stemmende med det tidligere Forslags 1ste Afsnit, Kapitel IV, bortset fra nogle Smaaændringer, der enten ere rent redaktionelle eller i alt Fald blot tilsigte en Tydeliggørelse af Meningen.

I Kapitlet angives de almindelige Grundsætninger for Forening af flere Krav under samme Sag efter Initiativ af en af de oprindelige Parter eller af Tre- diemand, medens de nærmere Bestemmelser om Proceduren i saadanne Tilfælde gives i det følgende. — Den Forening af Krav, som Retten selv i Kraft af sin procesledende Virksomhed iværksætter, omhandles i Kapitel IX, se særlig § 94.

Om Kapitlets enkelte Paragrafer skal følgende bemærkes:

§ 26.

Naar denne Paragraf giver en Sagsøger fri Adgang til at samle alle de Krav, som han har paa en og samme Sagvolder, under een Proces (objektiv Kumulation), forudsat blot, at Retten er kompetent med Hensyn til dem alle og samme Procesart

spalte2728

anvendelig paa dem, er dette formentlig kun en konsekvent Gennemførelse af en Grundsætning, der allerede længe har været anerkendt i dansk Retspraksis. Naar man nemlig i Praksis giver en Sagsøger Adgang til at kumulere alle mulige Krav paa samme Sagvolder uden Hensyn til Kravenes Oprindelse, naar de blot med Hensyn til deres Genstand frembyde en vis Ensartethed, synes denne sidste Begrænsning vilkaarlig, og man maa da hellere gøre Skridtet helt ud. Mod den Mulighed at en Sagsøger skulde finde paa at sammenkoble saa mange eller i Oprindelse eller Genstand saa uensartede Krav, at det kunde blive til Skade og Besvær for Behandlingen af hver enkelt Del, har man tilstrækkeligt Værn i Rettens Adskillelsesbeføjelse efter § 94.

Som alt oven for antydtes ved § 3, vil den Omstændighed, at en Sagsøger kumulerer flere Krav af den Art, med Hensyn til hvilke Værdien ifølge § 2 spiller en Rolle, og af hvilke hver enkelt er under 400 Kr., medens den samlede Værdi naar op over 400 Kr., bevirke, at Sagen bliver Landsretssag i Stedet for Underretssag. Derimod vil en Kumulation af de øvrige i § 2 nævnte Krav aldrig flytte Sagen fra Underretten.

Om hvilken Adgang der er til under Sagens Gang at udvide Paastanden gennem Inddragen af flere Krav, se §§ 9, 210 og 279.

§ 27.

Den her opstillede Regel angaaende Forening af flere Krav mellem forskellige Parter under en og samme Proces (subjektiv Kumulation) er væsentlig afvigende fra den nugældende Ret, ifølge hvilken subjektiv Kumulation i Reglen er forbudt, og det endog er gjort Retten til Pligt ex officio at paase dette Forbuds Overholdelse. At fastholde dette Forbud er der imidlertid ingen Grund til, da det i Tilfælde, hvor saavel det

faktiske som det retlige Spørgsmaal stiller sig ens i flere Sager, netop vil kunne være det simpleste, naturligste og billigste, at de afgøres un- der een Proces, fremfor at der finder gen- tagen Procedure og Bevisførelse Sted an- gaaende ganske ensartede Spørgsmaal. Derimod maa der gives hver enkelt Sag- søgt Ret til at protestere mod, at et mod ham anlagt Søgmaal angaaende et eller flere Krav, som Sagsøgeren har paa ham, vilkaarlig kombineres med Krav af anden Oprindelse (o: hvilende paa andet Rets- grundlag), som Sagsøgeren har paa Tredie-

mand, eller som en anden Sagsøger har paa Sagsøgte. Sagsøgte bør ikke — med- mindre netop en eller anden speciel Lov- forskrift undtagelsesvis hjemler andet — være nødt til at taale den Vidtløftiggørelse af hans Sag, som derved kunde foranlediges.

I Overensstemmelse med det anførte gaar Paragrafens Regel ud paa, at subjek- tiv Kumulation aldrig skal medføre Afvis- ning ex officio, samt at Sagsøgte vel, hvor Kraven« have fælles Oprindelse eller speciel Lovhjemmel for Kumulationen foreligger, maa finde sig i denne, men i modsat Fald kan protestere derimod. Det er Tanken, at hvor en Sagsøgt har denne Ret til at protestere mod subjektiv Kumulation og benytter sig af den, vil Sagen for saa vidt være at afvise og Processens Omkostnin- ger at tillægge ham. Det maa tilføjes, at der endvidere i § 94 er forbeholdt Retten en almindelig Beføjelse til i Kraft af dens procesledende Stilling at adskille kumule- rede Krav i flere Sager, hvor den maatte anse saadant for tjenligst, og uden Hensyn til, om Sagsøgte maatte have protesteret mod Kumulationen eller ej.

Som Lovbud, der indeholde speciel Hjemmel for subjektiv Kumulation, kunne nævnes Pdg. 11te Januar 1793, Pl. 2den Maj 1820 og Reskr. 26de Juni 1778, jfr. Kskr. 23de Maj 1789.

§§ 28 og 29.

Den gældende Ret hjemler ikke med Sikkerhed en Trediemand Ret til at inter- venere i en mellem to andre Parter ver- serende Sag, omend der i Retspraksis har vist sig nogen Tilbøjelighed til under visse Betingelser at indrømme Trediemand en saadan Beføjelse. Da imidlertid Inter- vention jævnlig vil vise sig at være det simpleste, virksomste og billigste Middel til Opnaaelse af en saavel for Trediemand som for de oprindelige Parter betryggende Afgørelse, er der i de her omhandlede Paragrafer i Overensstemmelse med frem- mede Proceslove (se saaledes den tyske Civilproceslov §§61 og 63 og den østerrigske Civilproceslov §§ 16 og 17) tillagt den Trediemand, der anser sig for helt eller delvis berettiget til den Ting eller Rettig- hed, der er Processens Genstand, saavel som den Trediemand, der har en retlig Interesse i, at netop den ene af Parterne vinder Processen (f. Eks. fordi han ellers kan risikere et Erstatningskrav fra denne), en selvstændig Ret til overensstemmende med de nærmere Regler i Kapitel XIX at i tervenere i første Instans henholdsvis som Part eller som saakaldt „Bi-Intervenient“

Forelagte Lovforslag m. m.

§ 30.

Paragrafen opstiller i Virkeligheden kun en særlig Betingelse for, at Retten, uanset den oprindelige Sagsøgtes mulige Protest, kan tillade Adcitationen, men under- forstaar i øvrigt som selvfølgeligt, at de i § 27 opstillede Betingelser for fra først af at inddrage en anden som Sagsøgt under Processen maa foreligge, for at Adcitationen skal kunne tillades.